

# La crisi de la política

ENRIC MARÍN

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA, 29.10.09

Quan es van fer públiques algunes de les derivacions polítiques del *cas Millet*, el director de la Fundació Trias Fragas va amenaçar de posar en evidència una situació de corrupció generalitzada fent servir la metàfora del ventilador. Van ser unes declaracions molt desafortunades que generalitzaven la culpa. El deure cívic de tot ciutadà que tingui constància de fets delictius és posar a disposició de l'autoritat judicial la informació de què disposi. Però en no aportar cap indici concret, el que va fer **Colomines** va ser difamar de forma genèrica. Més recentment, l'expresident **Pujol** ha fet unes declaracions públiques en les quals aconsellava prudència en el tractament dels temes de corrupció política. Tampoc han estat unes declaracions oportunes.

L'espectacular irrupció del jutge **Garzón** amb l'anomenada operació Pretòria ens situa davant d'una realitat que ja ningú no pot fer veure que no veu. La suma del cas Millet i aquest nou cas de corrupció urbanística té uns efectes severíssims sobre la percepció de la qualitat del nostre sistema polític. És cert que no hem d'ignorar la presumpció d'innocència. També és veritat que l'afició al protagonisme públic del jutge **Garzón** i la manca de control que ha demostrat en la gestió d'alguna instrucció sumarial conviden a la prudència. Però, en qualsevol cas, la ferida té un aspecte pèssim.

La política viu una crisi profunda. La distància entre una política endogàmica i una realitat social en mutació constant es fa cada dia més

gran. No es tracta d'un fenomen local. Però en el cas de Catalunya i Espanya afecta d'una manera singular. La llunyania amb la qual es viu la política europea, el sistema electoral amb llistes tancades o el lamentable enfocament del model de finançament dels partits acaben creant un brou de cultiu perfecte per al descrèdit de la política.

I la reacció habitual dels partits quan salta a la llum pública un nou cas ho fa tot més irriant: cada vegada que un responsable polític diu "i tu més" s'enfonsa ell mateix una mica més en el fang. A aquestes alçades, ja ningú no pot treure profit electoral dels casos de corrupció política. L'únic missatge d'autoestima que podria entendre la ciutadania seria aquell que prengüés la forma d'un lideratge clar de cara a la regeneració de la política. Sobra política tàctica de vol gallinaci i tenim dèficit de política amb majúscules.